

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מדות טובות שיכור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לכריות:
 א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־אִישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר
 יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ: ג הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹזֶר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוֹה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו פִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמוּט לִזְכֹּר
 עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לִבּוֹ פֶּטַח בֵּיהוָה: ח סְמוּךְ לִבּוֹ לֹא יִירָא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קִרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד:
 י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַס שֹׁנֵי יַחֲרֹק וְנַמֵּס תֵּאוֹת רִשָּׁעִים תֵּאבֵד:

קיג

בו יסופר נפלאות מיציאת מצרים:

א הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמְזֶרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאֵז מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רֶם עַל־כְּלָגִימִים | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי פִיהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיחֵי לְשִׁבְתָּ: ו הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבְאַרְצָן: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֲקֶרֶת הַבַּיִת
 אִם־הַבְּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

המשך ביאור למס' פסחים ליום חמישי עמ' א

1 טומאתו הקודמת.
 2 דוחה הגמרא תירוץ זה: אי הָיִי - אם נטמא הבשר מהמשקים, הָאִי
 3 - לשון זו ששינו במשנתנו, 'לא נמנעו מלשרוף את הבשר
 4 שנטמא בולד הטומאה עם הַבָּשָׂר שֶׁנִּטְמָא בְּאֵב הַטּוֹמְאָה' תמוהה,
 5 שהרי לפי זה 'עם הַבָּשָׂר וּמִשְׁקִין שֶׁנִּטְמָאוּ בְּאֵב הַטּוֹמְאָה' מיבְּעֵי לִיה
 6 - היתה המשנה צריכה לומר, שהרי כל החידוש הוא בכך שמותר
 7 להוסיף טומאה לבשר השלישי על ידי המשקים שעל גבי הבשר
 8 הראשון. מחמת קושיא זו חוזרת בה הגמרא ומתרצת תירוץ אחר:
 9 אֵלָא נְהִי | -אפילו דָּאִין אוֹכֵל מִטְּמֵא אוֹכֵל מִדְּאֻרְיָתָא, מִדְּרַבְּנֵי
 10 מִיהוּ | -מכל מקום אוכל מִטְּמֵא אוכל. ובאה המשנה להשמיענו
 11 שמותר לשרוף את הבשר השלישי יחד עם הבשר הראשון,
 12 ואפילו שבכך מוסיפים לו טומאה דרבנן, ועושים אותו שני
 13 לטומאה מדבריהם.
 14 הגמרא מבררת את דברי רבי עקיבא במשנתנו. שינוי במשנה:
 15 הוסיף רבי עקיבא, מימיתן של כהנים לא נמנעו מלהדליק בו' שמן
 16 שנפסל בטבול יום בנר שנטמא בטמא מת. מקשה הגמרא: מִכְּדִי
 17 | -הרין שֶׁמֶן שֶׁנִּפְסַל בְּטַבּוּל יוֹם מֵאִי הָיִי - מזה הוא, הלא שלִישִׁי
 18 לטומאה הוא, וְכִי מְדַלֵּיק לִיה | -וכאשר מדליקים את השמן בתוך
 19 גַּר שֶׁנִּטְמָא בְּטַמָּא מֵת שהוא ראשון לטומאה, מֵאִי הָיִי - מזה נהיה
 20 השמן, הלא הוא נעשה בכך שְׁנֵי לטומאה. ואם כן מֵאִי קָא מְשַׁמְע
 21 לָן - מזה משמיענו רבי עקיבא, הלא דין זה שְׁשִׁלִישִׁי לטומאה מוֹתֵר
 22 לַעֲשׂוֹתוֹ שְׁנֵי, הִיֵּינוּ הָךְ - הוא אותו חידוש שהשמיענו רבי חנינא
 23 סגן הכהנים בבשר קדשים, כמבואר לעיל, ואם כן מה הוסיף עליו
 24 רבי עקיבא, ומדוע נקטה המשנה בלשונה 'הוסיף רבי עקיבא'
 25 שמשמע שיש בדבריו תוספת על דברי רבי חנינא. מתרצת
 26 הגמרא: אָמַר רַב יְהוּדָה, הָכָא - כאן בדברי רבי עקיבא, כְּנֵר שֶׁל
 27 מִתְּבַת עֲקִיבִין - מדובר. דִּרְחֶמְנָא אָמַר - שכן אמרה התורה (במדבר
 28 יט טז),